

ÎNCHEIERE

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

**Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție**

În componența:

Președintele completului,
JudecătoriSvetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

Examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Orehova Alisa prin intermediul avocatului Roșca Andrei și de către Sabricova Svetlana,

În cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Sabricova Svetlana către Orehova Alisa, cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra cotei-părți din imobil și acțiunea reconvențională înaintată de către Orehova Alisa către Sabricova Svetlana, privind încetarea proprietății comune pe cote-părți asupra bunului imobil cu recunoașterea dreptului de proprietate personală exclusivă asupra bunului imobil și evacuare fără acordarea altui spațiu locativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017, prin care au fost respinse cererile de apel depuse de către Orehova Alisa prin intermediul avocatului Roșca Andrei și de către Sabricova Svetlana și menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 18 iulie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 29 iunie 2015, reclamanta Sabricova Svetlana s-a adresat în instanță cu cerere de chemare în judecată către Orehova Alisa, prin care a solicitat recunoașterea dreptului de proprietate asupra ½ cotă-parte din apartamentul nr. XX din str. XXXX, mun. Chișinău.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că din anul 2001 s-a aflat în relații de concubinaj cu Sabricov Ramil, au dus gospodărie comună, locuind împreună în apartamentul nr. X din str. XXXX, mun. Chișinău, ce-i aparținea ei cu drept de proprietate, iar la 13 decembrie 2003 împreună cu soțul ei Sabricov Ramil, au procurat din banii personali, banii împrumutați, cât și din economiile soțului, apartamentul nr. X din str. XXXX, mun. Chișinău, contractul de vânzare-cumpărare al acestuia fiind întocmit pe numele soțului - Sabricov Ramil, din motiv că dânsa a insistat, între ei fiind relații de încredere.

A menționat reclamanta că în anul 2009 au înregistrat căsătoria cu Sabricov

Ramil, iar la data de 23 iulie 2012 soțul ei a decedat, iar deoarece soțul său era invalid de gradul I, necesita îngrijiri din partea altei persoane, dânsa a îngrijit în permanență de acesta, în rezultat și ea s-a îmbolnăvit, fiindu-i stabilit gradul III de invaliditate, avea un venit de 800 lei lunar, primea ajutor financiar de la fiul său, pe când pârâta Orehova Alisa, care este fiica lui Sabricov Ramil, nu a contribuit financiar cu nimic la întreținerea tatălui său.

În luna ianuarie 2013 a aflat despre testamentul din 03 aprilie 2012 lăsat de către Sabricov Ramil în beneficiul pârâtei, reclamanta fiind lipsită de apartament și fiind într-o situație financiară precară. Considera reclamanta că este în drept să pretindă la $\frac{1}{2}$ cotă-parte din apartamentul nr. XX din str. XXXX, mun. Chișinău, fapt care însă nu este recunoscut de către pârâtă, pe cale extrajudiciară nefiind posibilă soluționarea litigiului dat.

Prin cererea din 24 septembrie 2015, reclamanta Sabricova Svetlana a explicat suplimentar că în urma partajării apartamentului nr. XX din str. XXXX, mun. Chișinău, cu fosta soție și cei doi copii, lui Sabricov Ramil i-a revenit $\frac{1}{4}$ cotă-parte din imobilul menționat, ce a vândut-o fostei soții în schimbul sumei de 20000 lei, echivalentul sumei de 1500 dolari SUA, iar apartamentul nr. XX din str. XXXX, mun. Chișinău a fost procurat la prețul de 9000 dolari SUA, aportul său personal la procurarea acestuia fiind de 5000 dolari SUA, bani care i-a luat cu împrumut de la ginerele său Colesnic Veaceslav, anume pentru procurarea acestui imobilul.

În opinia reclamantei, soțul Sabricov Ramil când era deja bolnav, ambii au convenit că după deces să fie partajat apartamentul nr. XX din str. XXXX, mun. Chișinău, în cote-părți egale cu fiica lui mai mică Orehova Alisa, însă după decesul soțului a aflat despre existența testamentului întocmit pe numele acesteia și au apărut suspiciuni vizavi de faptul dacă a fost întocmit acest testament de către soțul ei, din motiv că dânsul era bolnav, permanent fiind sub influența morfinei și a substanțelor psihotrope și nu putea să-și coordoneze acțiunile, din care motiv s-a adresat cu acțiune în judecată privind anularea testamentului, acțiunea dată însă fiindu-i respinsă prin hotărâre de judecată.

Din motiv că împreună cu soțul nu au avut posibilitatea să achite suma împrumutului în mărime de 5000 dolari SUA primite de la ginerele ei, a fost nevoită în schimbul achitării împrumutului să înregistreze cota sa parte din apartamentul nr. X din str. XXXX, mun. Chișinău pe numele ginerelei Colesnic Veaceslav, iar din luna aprilie 2015 a fost nevoită să dea în chirie apartamentul nr. X din str. XXXX, mun. Chișinău la prețul de 1800 lei lunar, din motiv că pensia lunară constituia 617 lei, fiind invalidă de gr. III, neavând posibilitatea să întrețină și să achite datoriile acumulate în perioada în care soțul ei a fost bolnav.

La data de 12 octombrie 2015, Orehova Alisa a depus în instanță cerere reconvențională către Svetlana Sabricova, prin care a solicitat încetarea proprietății comune pe cote-părți asupra bunului imobil, cu recunoașterea dreptului de proprietate personală exclusivă asupra apartamentului nr. X din str. XXXX, mun. Chișinău, și evacuarea pârâtei fără acordarea altui spațiu locativ.

În motivarea cererii reconvenționale, reclamanta pe acțiunea reconvențională Orehova Alisa a indicat că potrivit certificatului de moștenitor testamentar din 07 aprilie 2015, îi aparține cu drept de proprietate 5/6 cotă-parte din apartamentul nr. XX din str. XXXX, mun. Chișinău, certificatul de moștenitor testamentar fiind înregistrat la OCT Chișinău la 08 aprilie 2015, iar Sabricova Svetlana, în calitate de moștenitor rezervatar, a moștenit 1/6 cotă-parte din imobilul dat. Menționa reclamanta că apartamentul nr. XX din str. XXXX, mun. Chișinău este compus dintr-o odaie, astfel fiind indivizibil și nefiind partajabil în natură între coproprietari potrivit cotelor-părți ce le revin, respectiv a considerat oportun să-i fie atribuit în exclusivitate imobilul dat cu acordarea unei sulțe în mărime de 1/6 cotă-parte din costul comercial al apartamentului în beneficiul Svetlanei Sabricova.

Orehova Alisa a indicat că nu are un alt spațiu locativ, fiind nevoită să locuiască cu chirie împreună cu familia sa, însă fiind proprietara a 5/6 din imobilul vizat, are un interes real pentru întregul imobil, în schimb pârâta Sabricova Svetlana dă cu chirie imobilul dat și se folosește singură de întreagă locuință, respectiv nu-și poate exercita dreptul de proprietate, fiindu-i create obstacole.

Prin hotărârea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 18 iulie 2016, s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea inițială înaintată de Sabricova Svetlana și s-a admis parțial cererea reconvențională înaintată de Orehova Alisa, fiind încetat prin împărțire proprietatea comună pe cote-părți a coproprietarilor Sabricova Svetlana și Orehova Alisa asupra apartamentului nr. XX din str. XXXX, mun. Chișinău, cu suprafața totală de 33,1 m.p., cu numărul cadastral XXXX, prin vânzarea bunului imobil la licitație și distribuirea prețului către coproprietari proporțional cotei-părți a fiecăruia, după cum urmează: Svetlanei Sabricova - 1/6 cotă-parte, și Alisei Orehova - 5/6 cotă-parte, în rest pretențiile fiind respinse ca neîntemeiate, cu încasarea din contul Svetlanei Sabricova în beneficiul Alisei Orehova a cheltuielilor de judecată în sumă de 1422 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017, au fost respinse cererile de apel depuse de către Orehova Alisa prin intermediul avocatului Roșca Andrei și de către Sabricova Svetlana și menținută hotărârea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 18 iulie 2016.

La data de 14 august 2017, Sabricova Svetlana a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017, solicitând casarea hotărârii primei instanțe în partea stabilirii modului de împărțire a bunului imobil, în partea încasării cheltuielilor de judecată în mărime de 1422 lei și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie obligate părțile să soluționeze amiabil litigiul.

În motivarea recursului declarat, Sabricova Svetlana a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei nu a elucidat corect circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

La data de 15 august 2017, Orehova Alisa prin intermediul avocatului Roșca Andrei a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017, solicitând casarea acesteia în partea respingerii cererii de apel depusă de Orehova Alisa și a hotărârii primei instanțe în partea stabilirii modului de

împărțire a bunului imobil și în partea respingerii cerinței de evacuare, și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral cererea reconvențională.

În motivarea recursului declarat, Orehova Alisa prin intermediul avocatului Roșca Andrei a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată.

La 19 octombrie 2017, Sabricova Svetlana a depus referință la cererea de recurs declarată de Orehova Alisa, prin care a solicitat respingerea recursului acesteia.

Analizând temeiurile invocate în cererile de recurs, referința asupra acesteia, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile declarate de către Orehova Alisa prin intermediul avocatului Roșca Andrei și de către Sabricova Svetlana, neîntemeiate și care urmează a fi declarate inadmisibile, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Orehova Alisa prin intermediul avocatului Roșca Andrei și de către Sabricova Svetlana, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care

evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Abordarea recurenților, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele din cererile de recurs nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursurilor ca fiind admisibile.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererile de recurs declarate de Orehova Alisa prin intermediul avocatului Roșca Andrei și de către Sabricova Svetlana.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursurilor ca fiind admisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de către Orehova Alisa prin intermediul avocatului Roșca Andrei și de către Sabricova Svetlana.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Iurie Bejenaru,

Maria Ghervas

Copia corespunde originalului

Judecător

Svetlana Filincova